

“ Եղէկ նայէ աս քըթին ,
Ի՞նչ խօսք ունիս դու Բէթթին .
Ովիդիոս չըսես նէ ,
Պէտք է ըսես՝ Եստոնն է ’ ” :

Եստոնն անունով գրագէտ խա-
թունը պարծենալով կը խօսէր իր քը-
թին մեծութեանը վրայ . ու մեծ
վրէժխնդրութիւն ըրաւ երբոր տե-
սաւ որ իր գէմքը նկարողը ձեռքերե-
լու համար քիչ մը պզտիկցուցեր էր
քիթը :

Սրիշ հեղինակ մը մէկ քանի խոր-
հրդածութիւններ ալ կ’ընէ մար-
դուս երեսին գծագրութեանը վրայ .
“ Կը զարմանանք , կ’ըսէ , թէ ինչպէս
աշխարհիս վրայ երկու մարդ չգրտ-
նուիր որ բոլորովին իրարու նման ըլ-
լան . բայց չենք զարմանար ու չենք
գիտեր որ ամէն մարդու երեսը այն-
պէս շինուած է՝ որ իրարմ ալ մեզի
տգեղ երևնայ , միայն թէ մասնաւոր
գիպուածով մը աւրուած չըլլայ , գե-
ղեցկացընելու համար վրան բան մը
աւելցընել չըլլար . չէ նէ աւելի կը
տգեղնայ . վասն զի բնութիւնը ան
տգեղութեան մէջ ալ այնպէս ճիշդ
համեմատութիւն մը պահած է որ
փոխել չըլլար : () Ինչպիսի համար , թէ
որ մէկը ուզենայ տափաքիթ մարդու
մը քիթը երկընցընել , ես կ’ըսեմ՝ թէ
շատ գէշ բան կ’ընէ . վասն զի ան քի-
թը երկընցընելու պէս՝ գէմքին մէկալ
մասերուն հետ ունեցած համեմա-
տութիւնը կը կորսնցընէ . անոր հա-
մար պէտք է որ տափակ քիթը տա-
փակ մնայ . առնես զինքը արծուունգն
ընես նէ՝ ցուցանք մը կը դառնայ :
Եւ ատ անգամ կ’ըլլայ որ պզտիկ քիթ
մը , պզտիկ աչք մը , մեծ բերան մը
տեսնելով՝ չենք հաւնիր , բայց պէտք
չէ արհամարհենք . վասն զի անոնք
ալ մէկ կանոնաւոր գեղեցկութիւն
մը ունին , որուն գէմ բան չենք կըր-
նար ըսել : Ինչոր համար կը տեսնենք
որ ան նկարիչներն որ բնութեան աս

կանոնները գիտեր են՝ ուրիշներէն
վարպետ եղեր են ” :

ԲՆԱԿԱՆ ԳԻՏՈՒԹԻՒՆ

ԲՆԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

ՍԻՏԱԿԵՐԹԱՅԻ արհագրագիտ :

ԶԱՅՆԻՆ ու արձագանգին բնական
պատճառներուն վրայ խօսելու ատեն՝
Սիմոնեթթայի արձագանգն ալ յի-
շեր էինք . հիմա հոս անոր վրայ քիչ
մը տեղեկութիւն տանք :

Սիմոնեթթա ըսուածը գեղ մըն է
Սիլան քաղքէն երկու մղոն հեռու .
աս գեղը Սիլանի Կոնծակայ դուքսը
չինքն է 1352^ն , ու իր բնակարանն
ալ հոն փոխադրեր է : Եւ տունը առ-
անձին տեղ մը շինուած է , ու չորս
կողմը բարձր ու խիտ ծառեր ունե-
նալուն պատճառաւ՝ գրեթէ ամե-
նեին ոչ քամի և ոչ արև կը տեսնէ :
Հեռուանց իրեք յարկ կ’երևնայ մէկ-
մէկու վրայ շինուած , ու աւելի Զի-
նու կռատուն մը կը նմանի քան թէ
իտալական չէնք մը : Իրեք թեռ ունի ,
մէջտեղն ալ խուց մը որ չորս կողմէն
մէյմէկ դռներով ընդարձակ դաշտի
մը վրայ կը նայի : Եւ խուցը մէկ պա-
տէն ինչուան գիմացի պատը զարմա-
նալի արձագանգ կուտայ . պատերուն
մէկը միայն պատուհան մը ունի , իսկ
մէկաւորը ամենեւին ծակ մըն ալ չու-
նին : Եւ արձագանգիս երևոյթը փոր-
ձելու համար՝ միայն ներսի անկիւն մը՝
ուր տեղ պատուհան մը կայ ըսինք՝
հոն կենալու է : Թէ որ մէկը սոն պա-
տուհանին քովը կեցած բարձր ձայ-
նով մը ծիծաղի , արձագանգին ան
ձայնը այնչափ կը կրկնուի ու կը սաստ-
կանայ որ կարծես թէ գունդ մը սա-
տանանք հոն տեղը կեցած կանչուը-
տելով կը ծիծաղին . նոյնպէս թէ որ
ծափ զարնելու ըլլաս , կարծես թէ

1 ‘ Եստոն ’ լատիներէ մեծաքիթ ըսել է , ու Ո.
վիդիոսին մականունն է :

